

РЕШЕНИЕ

№ 1085

гр. София, 10.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10416** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от „Екоинженеринг - РМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя С. Д. М., чрез пълномощника си адв. Я. А. срещу Решение № 3944 от 27.08.2024 г. постановено по АНД № 4098/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 23-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 23 от 16.02.2024 г., издадено от директора на Регионална инспекция по околна среда и води - С., с което на основание чл. 200, ал. 1, т. 6 от Закона за водите на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила, в нарушение на материалния закон и необоснованост. Счита, че не са спазени изискванията на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН по отношение на посочване на датата на нарушението. Излага доводи, че липсват мотиви по отношение на правната квалификация на нарушението и по отношение на размера

на наложената имуществена санкция. По тези съображения се иска отмяна на решението и на потвърденото с него НП. Претендира разносики пред настоящата инстанция.

Редовно уведомен за с.з. касатора, не изпраща представител.

Ответникът, директора на Регионална инспекция по околната среда и водите - С., редовно призован, не изпраща представител, не изразява становище.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение СРС е потвърдил Наказателно постановление № 23 от 16.02.2024 г. , издадено от директора на Регионална инспекция по околна среда и води - С., с което на основание чл. 200, ал. 1, т. 6 от Закона за водите на „Екоинженеринг - РМ“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв.

За да постанови този резултат, съдът е приел от фактическа страна следното:

От 2008 г. и към периода на проверката дружеството-касатор е титуляр на разрешение за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни води, издадено на осн. чл. 46, ал. 1, т. 3 от ЗВ и Наредба № 2/2011 г. на МОСВ за издаване на разрешителни за заустване на отпадъчни води във водни обекти и определяне на индивидуалните емисионни ограничения на точкови източници на замърсяване. Разрешението е за ползване на воден обект за заустване на пречистените води при експлоатация на инсталация за пречистване на замърсени с уран руднични води в землището на [населено място].

Съдът е установил, че с изменения на издаденото разрешение на осн. чл. 16 от Наредба № 2/2011 г. периодично са определяни параметрите на разрешеното заустване, включително индивидуални емисионни ограничения по см. на чл. 36 от Наредба № 2/2011 г. за характерни замърсители/показатели на отпадъчните води по разрешението след пречистването им .

При извършена на 06.06.2023 г. проверка от контролните органи на РИОСВ – С. за показателите на пречистените руднични води при експлоатация на инсталацията за пречистване на замърсени с уран руднични води в землището на [населено място] била иззета проба от пречистените руднични води непосредствено преди заустване в

повърхностните води – водоприемник. Проверката била осъществена в присъствие на представител на дружеството-касатор и за извършването ѝ бил съставен протокол от същата дата.

Съдът е установил, че съдържанието на иззетата проба е изследвано в централната лаборатория на Изпълнителна агенция по околна среда към МОСВ, отговаряща на изискванията на чл. 26, ал. 2 от Наредба № 2 / 2011 г., акредитирана от ИА БСА със сертификат от 03.07.2023 г. С протокол за изпитване на лабораторията от 17.07.2023 г. е установено превишение на допустимите по издаденото на дружеството-касатор разрешение индивидуални емисионни ограничения за два от показателите - арсен и обща алфа активност. И за двата показателя установената стойност била над 2 пъти над ограничението при отчитане на допустимата грешка.

В тази връзка проверяващите приели, че „Екоинженеринг - РМ“ ЕООД е извършило нарушение на чл. 48, ал. 1, т. 3, вр. чл. 200, ал. 1, т. 6 от Закона за водите. Поради това В. В. А. в присъствието на К. А. С. и В. С. С., както и в присъствието на пълномощника на дружеството-касатор, съставила срещу „Екоинженеринг - РМ“ ЕООД Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 98 от 31.08.2023 г. - за нарушение на чл. 48, ал. 1, т. 3, вр. чл. 200, ал. 1, т. 6 от Закона за водите, като препис от него бил връчен на пълномощника на дружеството срещу подпис.

Въз основа на АУАН № 98 от 31.08.2023 г., при същата фактическа обстановка като посочената в него, както и след анализ на възраженията срещу Акта, И. М. П., директор на Регионална инспекция по околната среда и водите – С. е издала НП № 23 от 16.02.2024 г., с което на основание чл. 53 от ЗАНН, вр. чл. 200, ал. 1, т. 6 от Закона за водите, за нарушение на чл. 46, ал. 1, т. 3, вр. чл. 38, ал. 3 от Наредба № 2/2011 г. е наложила на „Екоинженеринг - РМ“ ЕООД административно наказание - „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лева.

Водим от изложеното съдът е приел за безспорно доказано осъществяване от нарушителя на разпоредбите на чл. 200, ал. 1, т. 6 от ЗВ, за извършено нарушение по чл. 48, ал. 1, т. 3 от ЗВ. Приел е за безспорно, че „Екоинженеринг - РМ“ ЕООД било титуляр на Разрешително за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни води № 13720004/01.12.2008 г., продължено с Решение № 1519805.01.2015 г., изменено с Решение № 2675/15.07.2019 г., издадени от директора на БДДР за обект ИСОЗУРВ „Ч.“ на С. рудно поле, в землището на [населено място], Столична община, район "К.", област С.. В посоченото Разрешително за заустване били заложили индивидуални емисионни ограничения (ИЕО) за показателите, включени в него по места на заустване. На 21.07.2023 г. в деловодството на РИОСВ – С. е постъпило писмо с вх. № 13489, ведно с копие на Протокол за изпитване № 01-1262 от 17.07.2023 г. съдържащ резултати от проведен физико химичен анализ на взетата водна проба ИСОЗУРВ „Ч.“ на С. рудно поле, в землището на [населено място], Столична община, район "К.", област С., стопанисвано от дружеството - касатор. Водните проби за извършване на физико-химичен анализ били взети от Поток № 1 – Пречистени руднични води след ИСОЗУРВ "Ч.", Пункт № 5 – изход тръбопровод, непосредствено преди заустване

във водоприемника. След преглед на резултатите от физико-химичния анализ от представения Протокол за изпитване от 17.07.2023 г. са установени следните отклонения в Поток № 1 – Пречистени руднични води след ИСОЗУРВ "Ч.", Пункт № 5 – изход тръбопровод от заложените ИЕО в Разрешително за ползване на воден обект за заустване на отпадъчни води в повърхностни води № 13720004/01.12.2008 г., продължено с 1519805.01.2015 г, изменено с Решение № 2675/15.07.2019 г., издадени от директора на БДДР:

- А. – отчетен резултат $0,25 \pm 0,03 \text{ mg/dm}^3$, при норма $0,1 \text{ mg/dm}^3$;
- Обща алфа активност – отчетен резултат $1290 \pm 190 \text{ mBq/dm}^3$, при норма 500 mBq/dm^3 .

Горепосочената фактическа обстановка съдът е установил след анализ на събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Предвид установената по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Решението на районния съд е валидно и допустимо и правилно.

Въззивният съд е изяснил подробно фактите по делото като се е позовал на събраните и приети по делото доказателства, които факти се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне.

Касационната инстанция намира за неоснователни възраженията на касатора относно незаконосъобразност и необоснованост на въззивното решение.

НП е издадено при спазване на установената форма, не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи неговата отмяна, същото е безспорно установено съгласно приложените по делото доказателства. Правилно е приложен и материалният закон. Въззивният съд е изложил мотиви по наведените от дружеството – касатор възражения, идентични с наведените в касационната жалба, като е приел същите за неоснователни. Мотивирал се е по всички относими към спора факти и обстоятелства. При тези мотиви е потвърдил обжалваното НП.

Настоящият съдебен състав счита, че фактическата обстановка, нарушението и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред въззивната инстанция. Всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност, са установени и удостоверени. При установяване на нарушението няма допуснати съществени процесуални нарушения.

Споделят се от касационния състав всички изложени мотиви от въззивния съд. Противно на релевантите в касационната жалба твърдения, обосновано и в

съответствие с представените доказателства е установено извършеното нарушение и липсата на допуснати в хода на АНП съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 48, ал. 1, т. 3 от ЗВ водоползвателите - титуляри на разрешителни, имат задължение да поддържат необходимото качество на водата в съответствие с нормативните изисквания и условията на разрешителните. Безспорно е, че касаторът е титуляр на разрешително № 13720004 от 01.12.2008 г. за ползване на обект ИСОЗУРВ „Ч.“ на С. рудно поле, в землището на [населено място], Столична община, район "К.", област С., в което са зададени индивидуални емисионни ограничения за показателите включени в него по места на заустване. Видно от Протокол за изпитване от 01-1262 от 17.07.2023 г. са установени отклонения по два показателя на ИЕО – отчетен резултат арсен – отчетен резултат $0,25 \pm 0.03 \text{ mg/dm}^3$, при норма 0.1 mg/dm^3 ; и обща алфа активност – отчетен резултат $1290 \pm 190 \text{ mBq/dm}^3$, при норма 500 mBq/dm^3 .

Законът за водите не съдържа дефиниция за "отпадъчни води", но такава е дадена в ДР към Наредба № 2 от 08.06.2011 г. за издаване на разрешителни за заустване на отпадъчни води във водни обекти и определяне на индивидуалните емисионни ограничения на точкови източници на замърсяване, съгласно която "Отпадъчни води" са водите, в т. ч. и дъждовни, замърсени от извършването на производствена, стопанска, земеделска и битова дейност, както и водите от канализационните системи на населените места, селищните и курортните образувания. В настоящия случай водите, чието качество е установено категорично имат характер на "рудничните води" са елемент и част от "отпадъчните води".

В заключение, настоящия състав счита, че правилно е приложена и санкционна норма от страна на АНО, а именно - чл. 200, ал. 1, т. 6 от Закона за водите, според която се наказва с глоба, съответно имуществена санкция, освен ако не подлежи на по-тежко наказание, физическото или юридическото лице, което: изхвърли отпадъчни води във водните обекти и канализационната система, като наруши емисионните норми и изисквания - от 1 000 лв. до 5 000 лв.

Предвид изложеното, касационната инстанция приема, че не са налице основанията, предвидени в чл. 348 от НПК. Решението е валидно и допустимо, съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото, искането на касатора за присъждане на разноски е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XI касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3944 от 27.08.2024 г. постановено по АНД № 4098/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 23-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове: